

[Pelle Voigt]

situationer, som vi har oplevet, hvor f.eks. en dansk officer kunne fratages sin klassifikation helt vilkårligt med henvisning til, at manden var psykisk ustabil på et tidspunkt, hvor det politisk passede hans chefer at betegne ham som sådan, og senere få klassifikationen tilbage, uden at der på noget tidspunkt havde været lægelige overvejelser inde i billedet. Vi finder, at sådanne sager passende burde kunne drøftes i en speciel ombudsmandsinstitution.

Og når det er vor opfattelse, at man kan undlade at spille ressourcer ved at have en ombudsmandsinstitution, er det også, fordi mange af de forslag og ideer, som i øjeblikket findes rundt omkring i forsvaret om, hvordan tingene kan gøres bedre og mere effektivt, undertrykkes i form af disciplinærmidler fra oven. Hvis folk kommer med den slags forslag, risikerer de i en række tilfælde at få problemer med deres forfremmelser, deres papirer, deres udstationeringer osv.

Med hensyn til spørgsmålet om den særlige sikkerhedsuddannelse, som vi altså nu har fået fremmanet, og som jeg forstår – uden at det står mig helt lysende klart, hvori forskellen består – på en eller anden måde adskiller sig fra den § 9-uddannelse, som man hidtil har diskuteret, skal jeg også udtrykke tilfredshed med, at en sådan konkret sikkerhedsuddannelse nu bliver gennemført.

Mens vi, da vi sidst talte med en minister om dette her, fik at vide, at det var et totalt overflødig forslag, og at det ville være rent spild af tid at foreslå den slags – under jublende klappen og bifald fra de borgerlige ordførere her i salen – er der nu sket et stort fremskridt.

Jeg har været inde på spørgsmålet om sygesikringsbeviset, og jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor de værnepligtige skal hives ud af sygesikringen. Jeg forstår ikke, hvorfor man i de forhandlinger, som kører nu, vil skelne mellem, om folk har orlov eller de ganske enkelt har fri og er gået hjem; og at man vil skelne mellem de to situationer og lave en mellemting mellem et egentligt sygesikringsbevis og den eksisterende tilstand, forekommer mig administrativt og politisk mærkeligt. Det forekommer mig også at være ressourcemisbrug, men det er vel også noget, vi kan få forklaret nøjere i udvalget.

Med hensyn til spørgsmålet om den militære straffelov erklærede ministeren sig villig til at diskutere det. Det, som støder os, er bl.a., at

man gennem hele straffeloven – og det synes jeg ikke at nogen ordfører har været inde på eller har erkendt i den diskussion, der har været nu – simpelt hen sidestiller forsætlige og uagtsomme handlinger. Det gælder i den meget fåget udformede § 15 i den militære straffelov, hvori det hedder, at den, der, uden at gerningen er omfattet af anden bestemmelse i denne lov, forsægtligt eller uagtsomt undlader at efterkomme de pligter, som tjenesten medfører, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 3 måneder. Og det gælder en række af de senere paragraffer i den militære straffelov, at man simpelt hen i modsætning til det, der gælder i almindelig straffelov, sidestiller disse ting. Måske er vi nu nået så langt, at vi kan få en fornuftig forklaring på det, hvis en sådan fornuftig forklaring eksisterer, hvad jeg vil tillade mig at betvivle, og jeg vil tillade mig at betvivle, at man kan fremlægge en argumentation for det.

Tilbage står så spørgsmålet om de samfundsundergravende tekøkkener, som jeg forstår helt og totalt vil få forsvaret til at bryde sammen, hvilket eksempelvis betyder, at en stor del af stampersonellet og de værnepligtige sergenter, som jo har køleskabe og den slags bekvemmeligheder til deres rådighed, i øjeblikket må være fuldstændig ukampklare og lammede i en situation, hvor det virkelig skal til at brænde løs. Jeg er sikker på, at det er noget, som i hvert fald Fremskridtspartiet vil få set på og få opklaret.

Det, der undrer os, er den bestandige sammenkædning imellem de værnepligtiges lønforhold og dette indlysende spørgsmål. I de sidste diskussioner fik vi at vide, at hvis man skulle lave den slags ting, så ville det betyde, at man skulle skære ned på de værnepligtiges løn. Nu kommer regeringen, samtidig med at man stadig forstår jeg, står og tøver og blaftrer i forhold til dette forslag, men dog ikke afviser det så blankt som tidligere, med et forslag om, at værnepligtslønnen under alle omstændigheder skal skæres voldsomt og radikalt ned. Og det er et forslag, der, som jeg tidligere har fremhævet heroppefra, er al mulig grund til at vende sig imod både af sociale og politiske grunde.

Hvis man skulle pege på et tiltag, der har været diskuteret her i Folketinget i de sidste år, og som virkelig ville være i stand til at så splid og spektakel, ødelægge arbejdsglæden og underminere den almindelige begejstring blandt værnepligtige for at befinde sig i systemet, så tror